

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 lutego 2021 r. – „Romega” UAB / Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

(Sprawa C-89/21)

(2021/C 163/20)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strona w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: „Romega” UAB

Druga strona postępowania: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych⁽¹⁾ oraz art. 14 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przyznają one właściwym organom nadzoru państwa członkowskiego margines uznania w zakresie stwierdzenia, że świeże mięso drobiowe spełniające wymogi określone w wierszu 1.28 rozdziału 1 załącznika I do rozporządzenia nr 2073/2005 nie spełnia wymogów art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 178/2002 w sytuacji, gdy produkt spożywczy należący do tej kategorii żywności jest zanieczyszczony serotypami *Salmonella* innymi niż serotypy określone w wierszu 1.28 rozdziału 1 załącznika I do rozporządzenia nr 2073/2005, jak to stwierdzono w niniejszej sprawie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2005 L 338, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2002 L 31, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Błagojewgrad (Bułgaria) w dniu 16 lutego 2021 r. – MV – 98 / Naczałnik na otdeł „Operatiwni dejnosti” – grad Sofia w gławna direkcija „Fiskalen kontrol” pri Centrałno uprawnlenie na Nacjonałnata agencija za prichodite

(Sprawa C-97/21)

(2021/C 163/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Błagojewgrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MV – 98

Strona przeciwna: Naczałnik na otdeł „Operatiwni dejnosti” – grad Sofia w gławna direkcija „Fiskalen kontrol” pri Centrałno uprawnlenie na Nacjonałnata agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 273 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one krajowe uregulowanie prawne takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego można kumulować postępowanie administracyjne dotyczące stosowania przymusowego środka administracyjnego i postępowanie karnoadministracyjne dotyczące nałożenia sankcji majątkowej za ten sam czyn przeciwko tej samej osobie, polegający na braku zarejestrowania i naliczenia sprzedaży towarów poprzez wystawienie dokumentu sprzedaży?
- 1.1. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy art. 273 dyrektywy 2006/112 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one krajowego uregulowania prawnego takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego można kumulować postępowanie administracyjne dotyczące stosowania przymusowego środka administracyjnego i postępowanie karnoadministracyjne dotyczące nałożenia sankcji majątkowej za ten sam czyn przeciwko tej samej osobie, polegający na braku zarejestrowania i naliczenia sprzedaży towarów poprzez wystawienie dokumentu sprzedaży, w sytuacji gdy w uregulowaniu tym nie ustanowiono równocześnie obowiązku organów właściwych do przeprowadzenia obydwu postępowań i sądów, dotyczącego kontroli skutecznego stosowania zasady proporcjonalności, przy uwzględnieniu ogólnego ciężaru skumulowanych środków w stosunku do ciężaru konkretnego naruszenia?
2. Jeśli możliwość stosowania art. 50 i art. 52 ust. 1 karty nie zostanie potwierdzona w niniejszym wypadku, czy art. 273 dyrektywy 2006/112 i art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one krajowego uregulowania prawnego takiego jak art. 186 ust. 1 Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawy o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „ZDDS”), w którym za ten sam czyn tej samej osoby – polegający na braku zarejestrowania i naliczenia sprzedaży towarów poprzez wystawienie dokumentu sprzedaży – przewidziano, obok nałożenia sankcji majątkowej określonej w art. 185 ust. 2 ZDDS, zastosowanie przymusowego środka administracyjnego polegającego na „opieczętowaniu obiektu” przez okres 30 dni?
3. Czy art. 47 akapit pierwszy karty należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on środki ustanowione w prawie krajowym w celu zagwarantowania ochrony interesu określonego w art. 273 dyrektywy 2006/112, takie jak wstępne wykonanie przymusowego środka administracyjnego polegającego na „opieczętowaniu obiektu” przez okres 30 dni w ramach ochrony domniemanego interesu publicznego, przy czym ochrona przed tym wstępnym wykonaniem jest ograniczona przed sądem do oceny przeciwnego, porównywalnego interesu prywatnego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 22 lutego 2021 r. – postępowanie karne przeciwko IR

(Sprawa C-105/21)

(2021/C 163/22)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

IR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sytuacja, w której wydający nakaz organ sądowy, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej [Rady 2002/584 z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi], nie podjął żadnych starań, aby powiadomić poszukiwaną osobę o faktycznych i prawnych podstawach jej aresztowania i o możliwościach zaskarżenia tego aresztowania, podczas gdy osoba ta znajduje się na terytorium państwa członkowskiego wykonującego nakaz, jest zgodna z art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 5 ust. 4, art. 5 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 1 lit. c) europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także z art. 47 karty, prawem do swobodnego przemieszczania się i pobytu, zasadą równoważności oraz zasadą wzajemnego zaufania?